

ЗВІТ
про сходження на в. Кучук Демірказік (3425 м) по
Південно – Західній стіні 1988 року(2.5),
4А, скельний,
команди ФАіС м.Києва
12 травня 2021 року

Керівник команди:

Грабець Богдан

КИЇВ – 2021

ПАСПОРТ СХОДЖЕННЯ

1.	Район сходження	<i>Центральний Таурус, Аладаглар.</i>
2.	Вершина	<i>Кучук Демірказік</i>
	Висота	<i>3425 м</i>
	Назва маршруту українською мовою	<i>По південно-західній стіні 1988 року</i>
	Оригінальна назва маршруту	<i>Guneybatı yuzu 1988 rotası</i>
3.	Пропонована категорія складності	<i>4А</i>
	Вид рельєфу	<i>скельний</i>
4.	Перепад висот	<i>850 м</i>
	Протяжність маршруту	<i>1250 м</i>
	Ділянок:	
	I категорії складності	<i>100 м</i>
	II категорії складності	<i>335 м</i>
	III категорії складності	<i>655 м</i>
	IV категорії складності	<i>110 м</i>
	V категорії складності	<i>40 м</i>
	VI категорії складності	<i>10 м</i>
5.	Використано точок страхівки:	
	Закладних елементів	<i>106</i>
	Скельних гаків	<i>40</i>
	Шлямбурних гаків	<i>0</i>
	Льодобурів	<i>0</i>
	Використано ШТО	<i>0</i>
6.	Кількість ходових годин / днів команди.	<i>23 години</i>
7.	Керівник	<i>Грабець Богдан, 2 сп.р</i>
	Учасники та їх кваліфікація	<i>Медик Святослав, 2 сп.р.</i>
	Електронна пошта і телефон відповідального за звіт.	<i>grabetsb@gmail.com,
+38 (063) 129-75-51</i>
8.	Тренер команди	<i>Ревчук Олександр</i>
9.	Вихід на маршрут	<i>12/05/21 о 7:00</i>
	Вершина	<i>12/05/21 о 21:00</i>
	Повернення в базовий табір	<i>13/05/21 о 4:00</i>

ЗАГАЛЬНЕ ФОТО ВЕРШИНИ

Загальне фото вершини

Фото з ниткою маршруту 2.5 з книги «Aladağlar. Dağcılık ve Tırmanış Rehberi»
(«Аладаглар. Гайд з альпінізма та скелелазіння»), автор Tunç FINDIK
Намальований до речі не коректно, так як підкова проходиться не по центру.

Опис маршруту по ділянках

Підхід 1,5-2 години зі стоянок під Текепінарі. Спочатку підняти на перевал Текепінарі

Ділянка R0-R1. Починаємо рух по правій тріщині (фото 1). 20м лазання IV до з'єднання двох тріщин, під пробку (фото 2). Вилазити з лівого боку, після неї вихід на скельно – трав'яні поля II+III-, 60м загалом.

Ділянка R1-R2. По внутрішньому куту II+ - III- долаючи невисокі стінки III+ вихід під жандарм (фото 3), який обходиться зліва, 60м

Ділянка R2-R3. По скельним лбам (фото 4) і по тріщині в обхід жандарму, приємним лазанням вихід на гребінь (фото 5), III - III+, 65м

Ділянка R3-R4. Рух по внутрішньому куту зліва від гребня контрфорсу по тріщинам, II+ - III-, 60м.

З цієї ділянки відкривається стінка підкови з характерною тріщиною ключа маршруту. (фото 6)

Ділянка R4-R5. По тому ж внутрішньому куту вихід під баранячі лоби (фото 7), II+ - III+, 60м.

Ділянка R5-R6. По баранячим лбам і внутрішньому куту огинаючи скельний виступ зправа (фото 8) вихід під підкову. III+ - IV-, 60м.

Тут можна піти також прямо вверх під тріщину, цей варіант складніший, але на 30м коротше.

Ділянка R6-R7. Траверс по баранячим лобам до великої брили під тріщиною (фото 9). III, 60м.

Ділянка R7-R8. Ключ (фото 10). Короткий траверс під початок тріщини, IV, 5м, тут є старий крюк на початку тріщини. Далі прямо вверх по тріщині (фото 11), ліва сторона якої являє собою посічені, розчленовані не монолітні скелі, права сторона більш надійна. Лазання на распорках або шукаючи зачіпки в глибині. Страховка добра або справа або в глибині. Через 20м лазання (V+ кат) звуження, треба вилізти на ліву сторону і через пару метрів перейти на праву її стіну, і далі вправо по внутрішньому куту (IV-) (фото 12) підійти під наступну ділянку. Загалом 40м

Станція надійна, на відколі.

Ділянка R8-R9. Ключ. Спочатку 5м облаз стінки і нависання основної тріщини по мережі тріщин вліво (фото 13), і перехід складним траверсом 2м вправо на основну тріщину, що йде до самого виходу. 10 м складного лазання по тріщині до полицки, де можна передихнути. Страховка великими номерами в тріщині, як і зачіпки, на стіні зправа мікрорельєф, ноги тримає добре. Після полицки прямо вверх під нависання лазання на распорках. Страховка переважно глибоко в тріщині, ліва частина якої посічена, права монолітна стіна. Під нависанням страховка проблематична. Можна забивати крюки в посічений рельєф, а також закладати великі розміри в глибині. Нависання проходиться в основному на распорках та закиданні правої руки наверх відколу. Складність VI-, після нависання видихнути і 5м по IV до виходу на гребінь, тут станція на крюках. Загалом 35м.

Ділянка R9-R10. Вправо вздовж лінії гребеня (фото 14) по скельним полям вихід на полку, II+ - III -, 60м.

Ділянка R10-R11. По баранячим лобам вправо (фото 15) перехід в внутрішній кут III+, 55м.

Ділянка R11-R12. По внутрішньому куту підхід під провал II+, який облазиться зліва по крутій щілині 5м IV з виходом на гребінь (фото 16). II+ - IV 55м.

Ділянка R12-R13. По простому гребеню пішки 20м вихід на апогей. З якого 20м спуск спочатку на сідловину III+ лазання (фото 18). Є пісочний годинник для ППС останнього.

Ділянка R13-R14. З цієї сідловини не треба йти далі на жандарм (фото 17), (там 2 мотузки складного лазання IV, які ми успішно пролізли і побачивши 50м провал між іншим жандармами і розхідні петлі дюльферу зрозуміли, що звернули не туди.) а треба спуститись вниз в кулуар 7 м III+, Далі по осипному кулуару приспуститись ще 30м вниз, де перейти вліво через скелясті відроги(фото 19,20) до баранячих лобів члз 3 кулуари. Загалом 120м

Ділянка R14-R15. Перейшовши останній кулуар, який починається від двох жандармів в гребні з заклиненою пробкою між ними, виходимо на баранячі лоби. По правому краю кулуару, по внутрішньому куту піднімаємось спочатку вверх вздовж кулуару, а потім вправо вверх обходячи скельний зкид (фото 21). Якщо в кулуарі немає снігу, то можна по кулуару (фото 22, 23). III – III+, 60м.

Ділянка R15-R16. В обхід скельної стінки по баранячим лбам рух по діагоналі вправо, станція у внутрішньому куті під стінкою (фото 24). III, 60м.

Ділянка R16-R17. Прямо на гребінь забираючи вправо, II+ - III-, 60м.

Ділянка R17-R18. По широкому гребеню з одночасною підхід під початок стінної частини (фото 25), II, 70м.

Ділянка R18-R19. Вилаз по системі тріщин(фото 26) на виположення гребеня, III+ - IV-, 60м.

Ділянка R19-R20. По гребеню, який через 20м стає гострим, в кінці мотузки спуск 5м в сідловинку, на іншій стороні якої станція (фото 27), III - III+, 60м.

Ділянка R20-R21. По гострому стрьомному гребеню вихід на площадку перед вершиною, III+ - III, 60м.

Ділянка R21-R22. По простим скелям вихід на вершину, II+, 50м.

Для спуску необхідно спуститись в іншу сторону по кулуару, який веде на сідловину в гребені. З сідловини піднятись 20м на апогей, по якому спуститись вправо на полку 15м. Тут є розхідні петлі, які ведуть в наступний кулуар. З них дюльфер 60м, на невеличку полку. 10м траверсу вліво до каміну. Тут станція на шлямбурі і крюках. Спуск в камін на 60м, і знову буде станція на шлямбурі і крюках. З неї спуск на всю мотузку по кулуару, який виположується. Далі не зкидаючи висоти вихід на перевал Апішкінар.

ТЕХНІЧНЕ ФОТО МАРШРУТУ

ФОТОІЛЮСТРАЦІЯ ЗВІТУ

Фото 1.

Фото 2. Під пробкою

Фото 3. Станція R1

Фото 4. Обхід жандарму

Фото 5. Вихід на гребінь, колом позначена станція R4

Фото 6. Відкрилась підкова з ключовою ділянкою

Фото 7.

Фото 8.

Фото 9.

Фото 10. Перша мотузка ключової ділянки

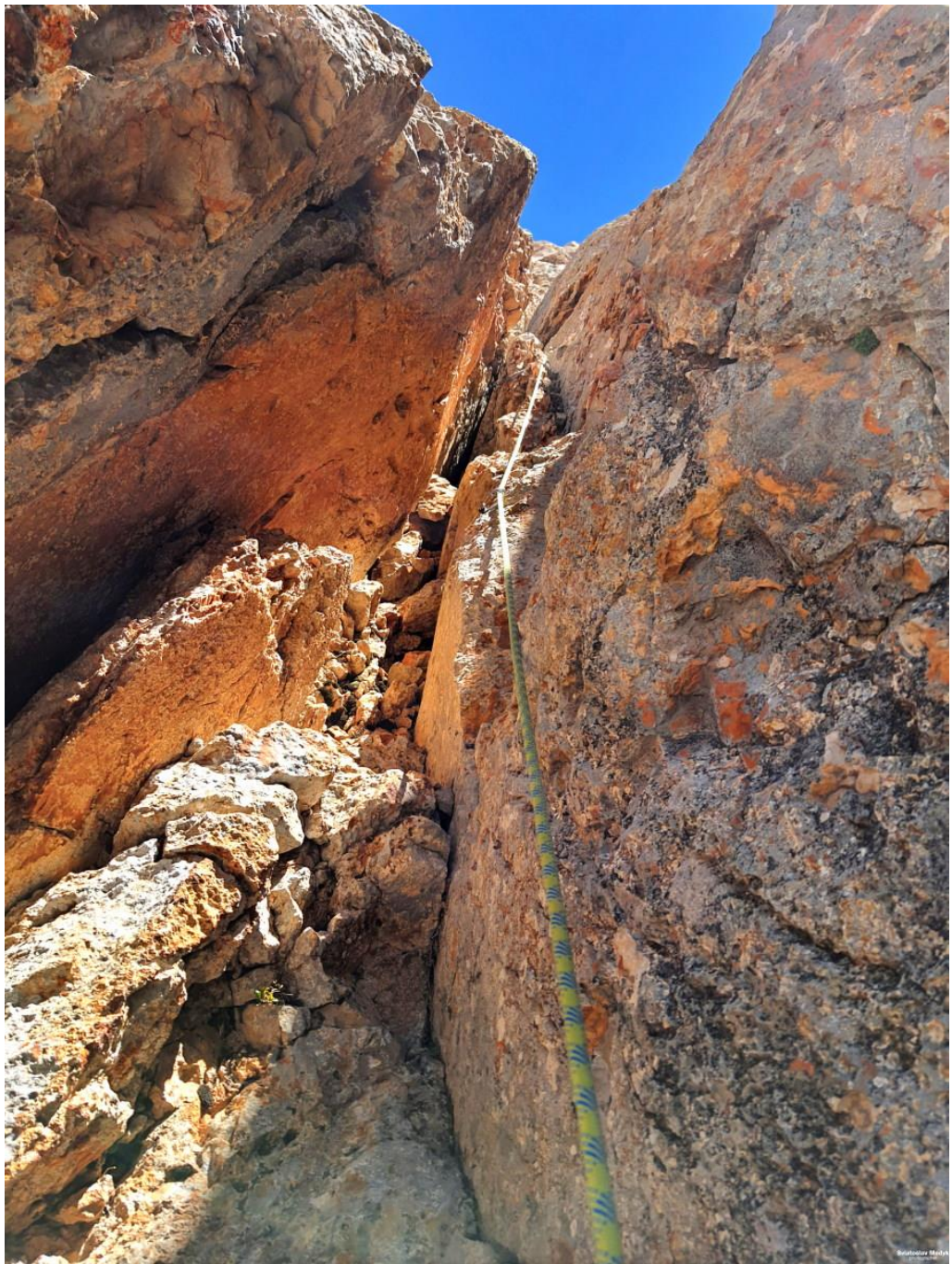

Фото 11. В тріщині

Фото 12. З станції R8 вигляд назад

Фото 13. Облаз дзеркала та траверс на тріщину

Фото 14.

Фото 15. Станція R10

Фото 16.

Фото 17.

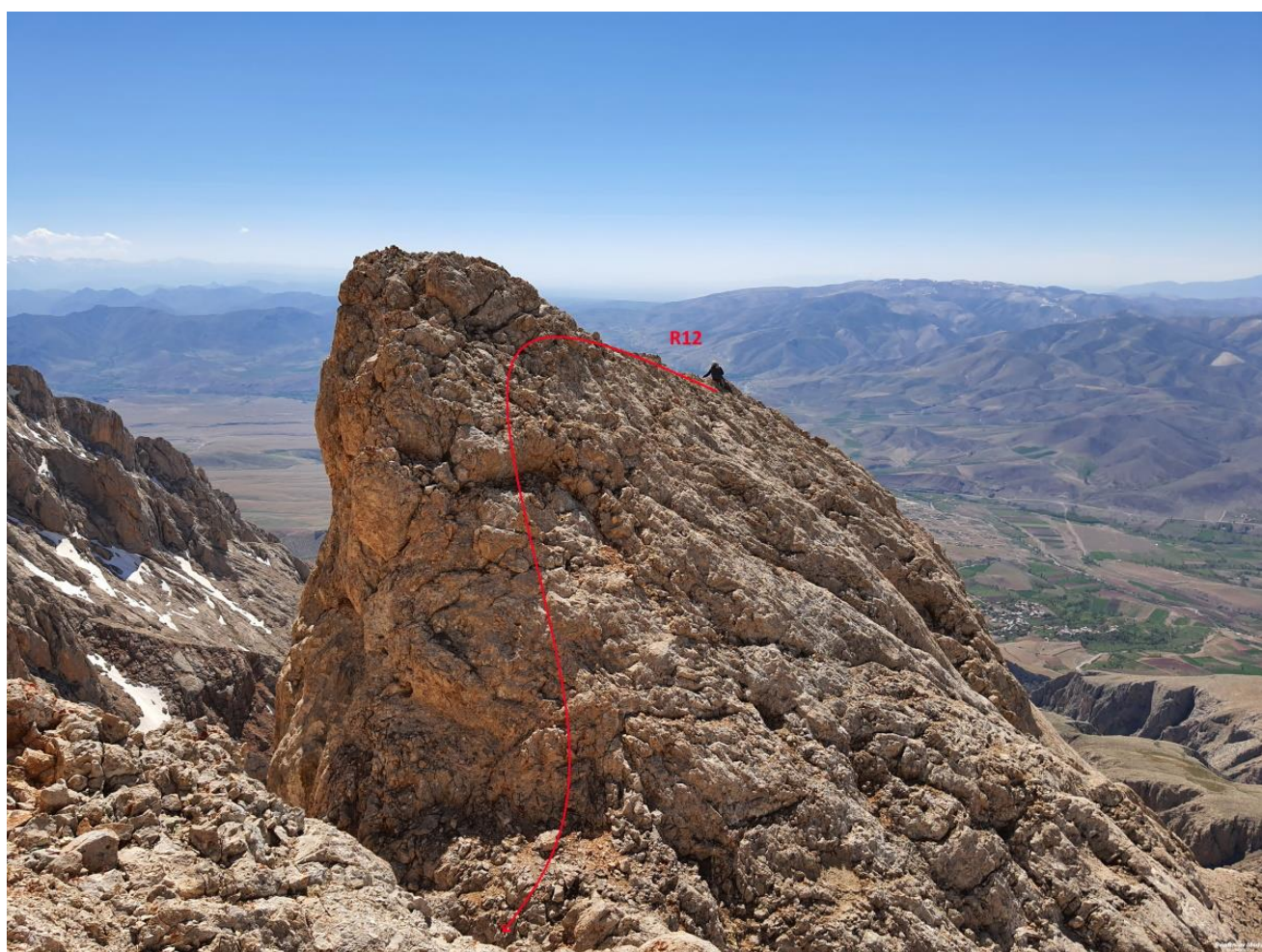

Фото 18. Спуск на сідловину

Фото 19. Учасник Гетьман з дружньої зв'язки долає останній гребінь.

Фото 19. Показаний прийом одночасної страховки

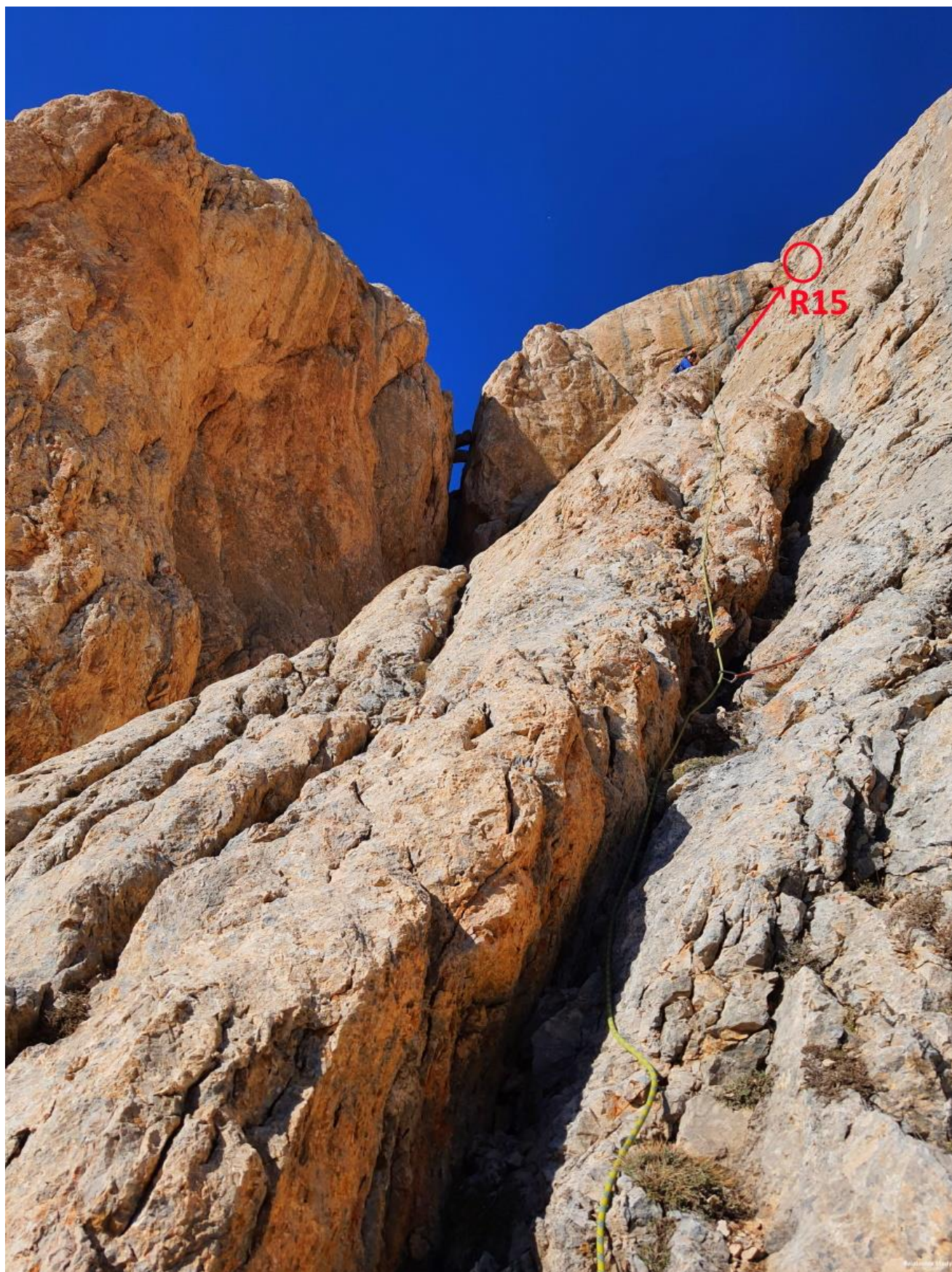

Фото 21.

Фото 22.

Фото 23.

Фото 24. З цієї точки траверсу відкривається вигляд на гребінь.

Фото 25.

Φoto 26.

Φoto 27.

Фото 28. Вигляд назад з R21

Фото 29. Медик Святослав на вершині

Опис маршруту з гайдбуку (переклад)

Сложность: III +, V +

Перепад высот: 1200 м от плато Арпалык, 850 м от основания маршрута

Продолжительность: один полный день

Первый выезд: Тунч Финдык, Джанер Одабашоглу, 17 октября 1998 г.

Первый зимний выезд: Бурак Сертер, Юсель Багатур 22-23 января 2011 года

Описание: Это маршрут горы Кучук Демирказик, скала которой, как правило, компактна и прочна, с крутыми ступенями и доставляет удовольствие от восхождения. Вход на маршрут проходит по каменным переулкам, проходящим между крутыми ступенями из плит, и очень крутой этап проходит в виде шлюза посередине; последняя часть достигает западного гребня и вершины с относительно плоской юго-западной стороны горы. Чтобы найти вход в маршрут, войдите в долину Апышкар. Глядя на юго-западную стену Кючук Демирказик, можно увидеть три отчетливые каменные полосы, поднимающиеся бок о бок из осыпи; из них входит средний, стремящийся достичь самой высокой точки скалистой полосы с обратной формой подковы, видимой наверху. Поднимитесь по осыпи и войдите в среднюю полосу; Рок II, III степени по мере подъема массивный каминный переулок, который иногда поднимается с зияющими движениями, поднимается к большой чаше под сценой наверху. Из этой чаши поднимается поперечно-восходящая трещина в нижней левой части стены и продолжается следующая линия гребня (III +), когда достигается большая скальная плита серого и треугольной формы, ее верхний конец оказывается поднялся (III +). Выше этой плиточной сцены будет видна ключевая сцена, а над ней граничит красно-желтая полоса стены в форме перевернутой буквы V или подковы. Вводится наивысшая точка этой полосы, и подъем выполняется с большим количеством разрывов и сложным (IV +, V +), а иногда и с гнилью, длиной около двух веревок. Последние ходы протухшей дымоходной трещины в конце этапа отрицательные. Когда эта стена преодолевается, маршрут соединяется с продолжением зимнего маршрута восхождения на западную стену 1995 года, а когда он поднимается на гребень, он значительно пролегает. Отсюда это считается легким, и живописная линия гребня (II, III) приближается к конечной вершине, а проход, известный как ворота для пересечения юго-западной стены, преодолевается потерей высоты 15-20 м (III +). Вы можете легко подняться по наклонным ступеням плиты (II, III) до пояса, с которого открывается вид на северную стену горы, а на вершину можно подняться по зияющей линии хребта (II, III +).

Спуск: Как по маршруту 2.1.